

Nr 638.

Av herr **Gustafsson** i Lekåsa m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 352, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 5 § förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt, m. m.

I proposition nr 352 har Kungl. Maj:t föreslagit vissa ändringar i gällande bestämmelser om automobilskatt.

Till grund för propositionen ligger en av särskilda sakkunniga företagen utredning och ett av dem utarbetat förslag. De sakkunniga ha enligt direktiven utgått från att automobilskattemedlen vid normal fredstrafik skulle täcka kostnaderna för vägväsendet. Vad beträffar avvägningen mellan fordonsskatt och drivmedelsskatt ha de sakkunniga tillämpat den principen, att skatten borde drabba de olika slagen av fordon i förhållande till den vägslitning de förorsaka. Härvid ha de före kriget fastställda beskattningsreglerna tillämpats både i fråga om fördelningen av beskattningen på fordonen och drivmedlen och beträffande avvägningen mellan fordon av olika tjänstevikt. Med ledning härav föreslå de sakkunniga till sist, att skatterna på bensin och brännolja höjas med 50 procent och att fordonsskatten höjes med i genomsnitt 40 procent. De sakkunnigas förslag har sedermera upptagits i här ovan nämnda proposition.

Man har utgått ifrån att biltrafiken skall svara för vägkostnaderna och därför föreslagit en väsentlig höjning av motorfordonsbeskattningen. Härvid ha reglerna för beskattningen av olika fordonstyper tillämpats väl schematiskt. Andra synpunkter än de som varit bestämmande för de sakkunniga böra anläggas, exempelvis när det gäller beskattningen av s. k. lättviktsmotorcyklar. Lättviktsmotorcyklarna ha genom sin billighet både i inköp och drift blivit uppskattade av dem på landsbygden, som bo relativt avlägset, och synnerligast av hantverkare och likställda, som inte ha råd att skaffa de dyrare motorcyklarna och bilarna. Lättviktsmotorcyklarna ha utan tvivel bidragit att minska de stora avstånden på den egentliga landsbygden och att öka rörligheten hos arbetskraften. Ur denna synpunkt framstår den föreslagna ökningen av skatten på motorcyklar med lägre tjänstevikt än 75 kg som föga önskvärd. Det är att märka att redan den föreslagna höjningen av bensinskatten kommer att öka de årliga kostnaderna rätt avsevärt. Motionärerna anse för sin del, att skatten för lättviktsmotorcyklar icke bör höjas utan fortfarande utgå med 15 kronor per år och fordon. Den minskning i statens skatteintäkter från biltrafiken, som härigenom skulle uppstå, torde vara så ringa, att den saknar praktisk betydelse.

Med anledning av vad vi ovan anfört få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 352 med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 5 § förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt måtte besluta, att nämnda § punkt a) skall erhålla följande lydelse:

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:
a) för motorcykel utan bivagn med femton kronor, då motorcykelns tjänstevikt icke överstiger sjuttiofem kilogram, men eljest med tjuguåtta kronor.

Stockholm den 31 oktober 1945.

Aron Gustafsson

i Lekåsa.

J. Onsjö.

Ivar Johansson

i Mysinge.

Gunnar Larsson

i Luttra.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.
